

Hur ska mina behov kunna tillgodoses dygnet runt om jag inte får assistans för alla timmar?

Jag är en kvinna som är rullstolsburen, har MS diagnostiserad sedan 35 år tillbaka och är nu i andra stadiet, sekundär progressiv MS. Dessutom lider jag av nervsmärtor som är utomordentligt svåra att leva med. Jag behöver hjälp med det mesta idag och är beviljad personlig assistans 24 tim/vecka för grundläggande behov och 98 tim/vecka för andra personliga behov. Tack vare den personliga assistansen kan jag leva ett någorlunda "normalt" liv och bo kvar i min bostad.

Förslaget som läckt ut från enmansutredaren om att schablonisera andra personliga behov till 15 tim/vecka, skulle innebära en katastrof för mig. Då skulle jag få assistans 24 tim/vecka för grundläggande behov och 15 tim/vecka för andra personliga behov, totalt 39 tim/vecka. Det blir 5,5 tim/dag som ska räcka till all den hjälp jag behöver.

Om assistenter ska jobba 5,5 tim/dag, hur ska då deras schema läggas ut? Hur ska assistenten kunna hjälpa mig med bl.a. alla toa-besök under dygnet? När ska jag få kliva upp på morgonen och när ska jag få lägga mig på kvällen? Eller ska jag ligga kvar i sängen hela dagen? Ska jag få uppsöka toaletten under dessa 5,5 tim/dag och hålla mig resten av dygnet?

Tänk efter! Skulle du klara av det? Om jag ramlar ur rullstolen, ska jag då ligga och vänta till dess att assistenten börjar jobba? Att kunna delta i samhällslivet och olika aktiviteter är ju bara att glömma, för det hinns inte med under dessa 5,5 tim/dag. Nej, detta utredningsförslag fungerar inte och borde förpassas till papperskorgen omedelbart!

Om detta trots allt skulle bli verklighet så måste jag flytta från mitt väl handikappanpassade hem till ett institutionsboende, där det finns personal tillgänglig hela dygnet. Men då blir det INTE att leva ett "normalt" liv som alla andra och dessutom torde det bli mycket dyrare för samhället.

Anne-Li Eriksson